

Bài Tập Tiếng Việt Nâng Cao Lớp 4

ĐỀ 1

I. ĐỌC THẦM VÀ LÀM BÀI TẬP:

MỘT ƯỚC MƠ

Hồi nhỏ, tôi rất thích đi học và tất cả những gì thuộc về nó: lớp học, bảng đen, sách vở, những người bạn, tiếng giảng bài của thầy cô,... Và luôn ao ước sẽ có một ngày, tôi tự hào giương cao tấm bằng tốt nghiệp trong niềm vui sướng và ánh mắt mừng vui của mọi người.

Nhưng tôi là con một gia đình nghèo, đông anh em. Tôi phải quyết định nghỉ học và xin làm việc trong một tiệm bánh. Từ đó ước mơ của tôi cũng lụi tàn dần.

Lớn lên, như bao người phụ nữ khác, tôi lấy chồng, sinh con. Tôi quyết tâm không để các con mình thất học, phải sống khổ sở như tôi. Và hai vợ chồng tôi đã làm việc cật lực để nuôi dạy các con thành tài.

Duy chỉ có cô con gái út Lin –đã là có vấn đề. Lin-đã từ nhỏ đã ốm yếu, khó nuôi, nên ít có trường nào nhận dạy con bé lâu dài. Không đành lòng nhìn con đi theo vết xe đổ của mình, tôi bắt đầu hỏi thăm và tìm hiểu. Cuối cùng, tôi cũng kiếm được trường, đăng kí không chỉ cho Lin-đã mà còn cho cả tôi cùng học nữa. Tôi muốn ở bên cạnh con, giúp đỡ nó và sâu xa hơn là tiếp tục thực hiện giấc mơ của mình.

Thật là thú vị khi lại được đến trường. Nhưng cũng không dễ dàng chút nào khi ở tuổi 58, tôi phải vừa làm công việc nhà, vừa đánh vật với những con số. Hai mẹ con tôi luôn động viên, an ủi và giúp đỡ nhau trong học tập. Cứ thế cho đến ngày chúng tôi tốt nghiệp.

Thật không ngờ, đến cuối đời, tôi mới được sống cho mình, cho hạnh phúc và ước mơ của mình. Có lẽ hơi trễ một chút nhưng tôi nhận ra một điều: đừng bao giờ chôn vùi những ước mơ! Hãy vững tin rằng, một ngày mai ta sẽ biến chúng thành hiện thực. Không cần nhờ vào những điều kì diệu ở đâu xa, mà tất cả những gì ta đạt được hôm nay là do sự phấn đấu không ngừng, và quyết tâm không từ bỏ niềm mơ ước trong lòng mỗi chúng ta. Quả thật, sẽ không bao giờ là quá muộn để bạn bắt đầu một giấc mơ!

Đặng Thị Hòa

Khoanh vào chữ cái đặt trước câu trả lời đúng:

1. Tác giả của câu chuyện đã có ước mơ gì?

a. Được mẹ hối thúc gọi dậy, chuẩn bị bữa ăn điểm tâm và giục đến trường.

b. Được mọi người khen ngợi vì đã học giỏi.

c. Được đi học.

2. Vì sao tác giả lại không được đến trường như bao bạn khác?

a. Vì học kém.

b. Vì nhà nghèo quá.

c. Vì chiến tranh.

3. Vì sao tác giả lại đi học cùng con gái mình?

a. Vì tác giả muốn ở bên cạnh con, giúp đỡ con trong quá trình học tập.

b. Vì tác giả muốn tiếp tục thực hiện ước mơ được đi học của mình.

c. Vì cả hai lí do trên.

4. Câu chuyện muốn nói với em điều gì?

a. Đừng bao giờ chôn vùi những ước mơ. Nếu quyết tâm và nỗ lực phấn đấu thì ta sẽ đạt được điều ta mơ ước.

b. Thật hạnh phúc khi ta thực hiện được những ước mơ.

c. Hãy mơ mộng một chút cho cuộc đời thêm tươi đẹp.

II. LUYỆN TỪ VÀ CÂU:

Đoạn văn sau có những danh từ riêng viết chưa đúng. Em hãy phát hiện và chữa cho đúng:

Trường tiểu học xã cổ loa (đông anh , hà nội) đã có hơn 15 năm xây dựng và phát triển. Liên tục trong nhiều năm qua liên đội nhà trường đều nhận danh hiệu liên đội vững mạnh, xuất sắc và vinh dự được trung ương đoàn tặng bằng khen.

III. TẬP LÀM VĂN:

1. Em cũng đã từng ước mơ nhiều điều. Có những ước mơ không thành nhưng cũng có những ước mơ trở thành hiện thực. Em hãy kể một câu chuyện về ước mơ của mình.

(Gợi ý mở đầu câu chuyện) :

...Đừng bao giờ chôn vùi những ước mơ! Hãy vững tin rằng, một ngày mai ta sẽ biến chúng thành hiện thực. Không cần nhờ vào những điều kì diệu ở đâu xa, mà tất cả những gì ta đạt được hôm nay là do sự phấn đấu không ngừng , và quyết tâm không từ bỏ niềm mơ ước trong lòng mỗi chúng ta.

2. Con người ta sống mà không thể không có ước mơ. Em cũng đã từng mơ ước thật nhiều điều. Theo dòng thời gian, những ước mơ đó lớn dần theo năm tháng và giúp em trưởng thành hơn. Có ước mơ trở thành hiện thực nhưng cũng có những ước mơ chỉ là kỉ niệm.

Em hãy kể lại những ước mơ đó theo trình tự thời gian.

ĐỀ 2

I. ĐỌC THẦM VÀ LÀM BÀI TẬP:

NÓI LỜI CỔ VŨ

Một cậu bé người Ba Lan muốn học đàn dương cầm, thế nhưng cha cậu lại bảo mấy ngón tay của cậu múp míp và ngắn quá, không thể nào chơi đàn hay được. Ông khuyên cậu hãy thử học chơi kèn, thế rồi sau đó một nhạc công chuyên nghiệp lại nói rằng cậu không có được đôi môi thích hợp.

Một ngày kia, cậu được gặp gỡ nhạc sĩ dương cầm lừng danh An-tôn Ru-bin-xtên. Con người nổi tiếng này đã trao cho cậu một lời khích lệ mà trước đây cậu chưa từng được nghe : “Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Ta nghĩ là chú có thể chơi được...nếu như chú chịu khó luyện tập 7 tiếng mỗi ngày.”

Ôi chao, đó mới thực sự là nguồn cổ vũ lớn lao mà cậu cần đến. Ru-bin-xtên vĩ đại đã bảo là cậu có thể chơi đàn được! Cậu sẽ phải bỏ rất nhiều thời gian để luyện tập nếu muốn chơi đàn, nhưng mà cậu có thể chơi được! Thậm chí có thể chơi giỏi! An – tôn Ru-bin-xtên đã nói như vậy mà!

Cậu bé về miệt mài tập luyện, cậu bỏ ra nhiều giờ mỗi ngày, và sau nhiều năm, công lao khó nhọc của cậu đã được tặng thưởng: Gian Pa-đơ –riêu-xki trở thành một trong những nghệ sĩ dương cầm lừng danh nhất thời bấy giờ. Một lời động viên đơn giản đã mang đến nội lực làm bùng lên ngọn lửa đam mê trong lòng một cậu bé, ngọn lửa ấy vẫn cháy sáng mãi trong nhiều năm trời.

Hãy nhớ rằng những lời động viên mà bạn đang trao gửi hôm nay đôi khi làm thay đổi được mãi mãi một cuộc đời của người đã đón nhận nó.

Theo Thu Hà

Khoanh vào chữ cái đặt trước câu trả lời đúng :

1. Cậu bé người Ba Lan trong câu chuyện đã học chơi những loại nhạc cụ nào?

a. Dương cầm, kèn.

b. Kèn, vi-ô-lông.

c. Vi-ô-lông, dương cầm.

2. Vì sao cha cậu khuyên cậu không nên học đàn dương cầm?

a. Vì cậu không có đôi môi thích hợp.

b. Vì các ngón tay của cậu múp míp và ngắn quá.

c. Vì cậu không có năng khiếu.

3. Nguyên nhân nào dẫn đến sau này cậu trở thành một nghệ sĩ dương cầm lừng danh?

a. Vì lời động viên lớn lao của nghệ sĩ pi-a-nô An-tôn Ru-bin-xtên đã khiến cậu tự tin và luyện tập miệt mài.

b. Vì cậu có năng khiếu đặc biệt.

c. Vì cậu có thầy giáo giỏi.

4. Câu chuyện muốn nói với em điều gì?

a. Hãy biết khen mọi người, những lời khen ấy làm cho người khác phấn khởi và tự tin trong cuộc sống.

b. Hãy biết nói những lời động viên mọi người vì có thể những lời động viên đó sẽ làm thay đổi cuộc đời của một con người.

c. Hãy miệt mài học tập thì sẽ đạt được thành công.

II. LUYỆN TỪ VÀ CÂU:

1. Tìm lời nói trực tiếp trong đoạn văn sau:

Một ngày kia, cậu được gặp gỡ nhạc sĩ dương cầm lừng danh An-tôn Ru-bin-xtên. Con người nổi tiếng này đã trao cho cậu một lời khích lệ mà trước đây cậu chưa từng được nghe : “Này chú bé, chú có thể chơi pi-a-nô được đấy! Ta nghĩ là chú có thể chơi được...nếu như chú chịu khó luyện tập 7 tiếng mỗi ngày.”

2. Em có thể đặt dấu ngoặc kép vào chỗ nào trong đoạn văn sau:

Có người đã để ý thấy rằng – cuộc sống và tài khoản ngân hàng có những điểm tương đồng nhau – những điều cuộc sống trao ban cho họ cũng nhiều như những điều họ đã đầu tư vào cuộc sống. Tài khoản của tôi tuy chẳng nhiều nhận gì nhưng tôi vẫn có thể rút ra từ cuộc sống của mình vô vàn những niềm vui và sự mãn nguyện nếu như tôi chịu khó chú ý đến những điều tôi đem lại cho đời.

III. TẬP LÀM VĂN:

1. Em hãy kể lại câu chuyện Nói lời cổ vũ bằng lời kể của :

- Cậu bé (tức nghệ sĩ Gian Pa-đơ – riêu- xki).

- Cha của cậu bé.

2. Em đã bao giờ biết nói lời động viên người khác hoặc bản thân em đã từng nhận được lời động viên của ai đó trong lúc mình gặp khó khăn chưa ?

Hãy kể lại câu chuyện ấy.

ĐỀ 3

I. ĐỌC THẦM VÀ TRẢ LỜI CÂU HỎI:

HÃY CỨ ƯỚC MƠ

Mẹ của một bé gái 5 tuổi lanh lợi mới đi dự Hội nghị Phụ nữ về. Vốn đang phấn khích bởi những giấc mơ kì thú về năng lực của nữ giới – chủ đề chính của cuộc hội nghị - bà bèn hỏi con gái mình sau này lớn lên bé muốn làm nghề gì. Bé Lin-da mau mắn đáp: “Dạ , làm y tá ạ!”

Đạo ấy, vẫn bị cho là nghề riêng của phụ nữ, thế nên câu trả lời trẻ thơ kia xem ra không làm bà mẹ vui lòng, dù sao thì bà cũng vừa mới đi dự hội nghị về năng lực của phụ nữ kia mà.

- Con có thể làm bất cứ nghề gì con muốn. – Bà mẹ khơi gợi cho con gái. – Con có thể làm luật sư, bác sĩ phẫu thuật, làm một nhân viên ngân hàng hay tổng thống... Con có thể làm bất cứ thứ gì con thích.

Bé Lin-da hỏi lại: “Bất cứ thứ gì hả mẹ? ”

- Ừ, làm bất cứ thứ gì, con ạ ! – Người mẹ mỉm cười.

Bé Lin-da reo lên: “Ồ, vậy thì hay quá! Con muốn làm một chú ngựa non ! ”

Đã hẳn là giấc mơ của cô bé kia cần thêm đôi chút chín chắn nữa, thế nhưng bạn có muốn mình có được tinh thần lạc quan như của cô bé ngây thơ mong muốn được làm một chú ngựa con tung tăng chạy nhảy trên thảm cỏ xanh, hít thở khí trời và những làn gió mát; hơn là cứ bi quan ủ rũ và than vãn rằng: “Tôi chẳng làm được cái gì nên hồn cả!” hay không?

Tết-đi Ru-dơ-veo đã nói rằng: “Hãy cứ ngược nhìn lên các vì sao và nhớ giữ cho đôi chân đứng vững trên mặt đất”. Đó là một cách để biến ước mơ thành hiện thực. Nào, hãy bắt đầu bằng cách ngược nhìn lên và mơ tưởng về những điều đẹp nhất.

Theo Một phút có thể thay đổi cuộc đời

Khoanh vào chữ cái đặt trước câu trả lời đúng:

1. Vì sao câu trả lời thích làm y tá của bé Lin-da không làm mẹ vui lòng?
 - a. Vì mẹ thích con làm một nghề danh giá, hơn là làm những nghề mà xã hội chưa coi trọng.
 - b. Vì nghề đó rất vất vả.
 - c. Vì nghề đó không được trả lương cao.
2. Mơ ước “được làm một chú ngựa con” cho thấy bé Lin-da là một em bé như thế nào?
 - a. Đó là một em bé yêu súc vật.
 - b. Đó là một em bé yêu thiên nhiên.
 - c. Đó là một em bé hồn nhiên, ngây thơ và lạc quan yêu đời.
3. Câu chuyện muốn nói với ta điều gì?
 - a. Hãy luôn ước mơ tất cả mọi điều.
 - b. Hãy luôn sống lạc quan, luôn mơ ước và biết cách biến ước mơ trở thành hiện thực.
 - c. Hãy sống hồn nhiên ngây thơ như là trẻ em.

II. LUYỆN TỪ VÀ CÂU:

Gạch dưới động từ trong đoạn văn sau:

Có thể cần phải xem lại giấc mơ đó của Lin-da, nhưng bé vẫn còn đủ thời gian để lựa chọn. Khi nào thì chúng ta sẽ ngừng ước mơ và loại bỏ đi trong tim những ước mơ về tương lai? Thật đáng sợ khi chúng ta không còn biết ước mơ nữa!

III. TẬP LÀM VĂN:

Đã có lần em mơ ước được làm thầy (cô) giáo. Ngày đầu tiên đứng lớp thật chẳng dễ dàng gì. Hãy tưởng tượng và kể lại ngày làm việc đầu tiên đó với giọng hài hước.